

Anno '02 FOTO SOPHIE SOBRY

vinden dat ze dankzij Anno'02 cultureel herborren zijn en dat hun stap naar het publiek een totaal nieuwe zienswijze gekregen heeft. Steden als Roeselare zijn met een aantal dingen helemaal vernieuwend gaan werken: *De Groote Stooringe*³ bijvoorbeeld, was een alternatief voor de jarenlange traditie van de Rodenbachstoet in Roeselare. Het heeft veel voeten in de aarde gehad om de stad ervan te overtuigen dat *De Stooringe* een hedendaags en waardevol equivalent kon zijn. De reacties achteraf waren positief en Roeselare wil ermee doorgaan.

Je hebt wel grotere spelers die het psychologisch moeilijk hebben om te erkennen dat ze een duwtje in de rug gekregen hebben, de Kortrijkse cultuurinstellingen bijvoorbeeld. Kortrijk blijft trouwens helemaal een beetje als een donkere wolk boven het geheel hangen. Sommige Kortrijkse politici willen niet erkennen dat wij veel bijgedragen hebben tot het culturele landschap, maar eens Anno'02 uit *the picture* zal zijn, zullen die politici er zeer snel bij zijn om de verwezenlijkingen op hun naam te schrijven, zeker aan de vooravond van de verkiezingen. Ik ben er nochtans van overtuigd dat we ook de Kortrijkse actoren een aantal nieuwe richtingen hebben kunnen aangeven. We hebben hen gestimuleerd om veel meer met mensen te werken van buiten de regio en meer ambitie te koesteren in hun werking.

Dat was ook één van de basisafspraken met alle gemeenten: we konden hen enkel ondersteunen als hun project een bovenregionaal of internationaal karakter had. Dat was ook

heel nadrukkelijk gesteld vanuit de Vlaamse Gemeenschap: onze opdracht was het regionale veld te mixen met de rest van Vlaanderen en hen ook zoveel mogelijk internationaal te laten werken. We zijn ervan overtuigd dat we in een heel groot gebied een nieuwe uitstraling gecreëerd hebben. En of dat nu voor tien of voor vijftien gemeenten was, dat doet er op een bepaald moment niet meer toe.

ETCETERA: Ook het publiek bleek zich vooral in de eigen regio te bevinden.

DELRUE: De publieksstroom tussen de gemeenten was ook eerder beperkt. Daar moet je je geen illusies over maken. We hadden zelf gehoopt op een grotere publieksdoorstroming. *De Misliding* was een autozoektocht door de vijftien gemeenten. En *Urt!*, een opera met reuzen, deed verschillende gemeenten aan. De verschillende voorstellingen van *Urt!* waren bovendien aan elkaar gekoppeld door een aaneensluitend verhaal. We dachten dat iedereen van gemeente naar gemeente zou trekken om het hele verhaal te zien te krijgen. Maar het is zeer moeilijk om iemand van Tielt naar Kortrijk te laten komen. *2002, Geen Ridders* was een scholenproject waarbij een aantal geselecteerde schoolvoorstellingen gedurende één weekend te zien waren in Tielt. De inwoners van de gemeenten die een schoolvoorstelling in Tielt hadden, kwamen natuurlijk een kijkje nemen. Wij dachten dat ook scholen die aan het project hadden meegewerkt, maar uiteindelijk niet geselecteerd waren, wel eens zouden komen kijken in Tielt hoe hun

collega's het deden, maar dat is allemaal zeer beperkt gebleven. Behalve voor de projecten met bovenregionale uitstraling mochten we blij zijn als er tien procent publiek van een andere gemeente kwam kijken.

Voor alle projecten samen geldt voor ons hetzelfde als voor Brugge 2002: met twintig procent van de projecten bereik je tachtig procent van de bezoekers. Wij mochten een goede 300.000 bezoekers verwelkomen, Brugge spreekt van 600.000 à 700.000 bezoekers, maar de verhoudingen blijven vermoedelijk dezelfde.

ETCETERA: Het geheel van de projecten was enorm breed: podiumkunsten, beeldende kunst, straattheater en sociaal-artistieke projecten, een vredespark en een aantal architectuur- en stedenbouwprojecten. Was die veelheid van disciplines achteraf een goede keuze?

DELRUE: Er is nooit een keuze gemaakt volgens disciplines. Het uitgangspunt was naar goede werkvormen te zoeken. En als je dat doet valt het onderscheid tussen disciplines en sectoren eigenlijk weg. In een context waar veel minder te doen is dan in een grootstad, kan je met een budget van 8 miljoen euro nieuwe structuren aanbrengen. En dat is ook altijd het uitgangspunt geweest. We hebben ontzettend veel disciplines aangepakt, maar dat is een gevolg van het feit dat we op een andere manier naar het publiek wilden kijken en een nieuwe definitie van cultuur wilden teweegbrengen. Anno'02 heeft met die veelzijdigheid echt bewezen dat cultuur in het algemeen een impact kan hebben op het dagelijkse leven. Er was één uitzondering op die werkwijze: we wilden beeldende kunst expliciet aanwezig stellen omdat er in Zuidwest-Vlaanderen niet veel mogelijkheden zijn voor beeldende kunst. Verder ging het vooral over methodieken en werkwijzen.

ETCETERA: Waarom lag in de ene streek de focus op stedenbouwkundige initiatieven, terwijl in de andere vooral straattheater centraal stond? Zijn jullie vertrokken vanuit een kaart van noodzaken?

DELRUE: Wij hebben ooit gedacht om zulke lijnen te gaan zoeken, maar aan lijnen heeft het grote publiek geen boodschap. Iedereen pikt gewoon op wat hem interesseert. We hadden wel twee belangrijke uitgangspunten: we moesten vernieuwen en we wilden ons niet concentreren op één jaar. Daar zijn belangrijke zaken uitgekomen: een architectuurproject bijvoorbeeld, omdat we merkten dat men er al mee bezig was.⁴